

I. DISPOSICIÓNS XERAIS

XEFATURA DO ESTADO

10970 *Lei 16/2011, do 24 de xuño, de contratos de crédito ao consumo.*

JUAN CARLOS I

REI DE ESPAÑA

Saiban todos os que a viren e entenderen que as Cortes Xerais aprobaron e eu sanciono a seguinte lei:

ÍNDICE

- Capítulo I. Disposicións xerais.
  - Artigo 1. Contrato de crédito ao consumo.
  - Artigo 2. Partes do contrato de crédito.
  - Artigo 3. Contratos excluídos.
  - Artigo 4. Aplicación parcial da lei.
  - Artigo 5. Carácter imperativo das normas.
  - Artigo 6. Contido económico do contrato.
  - Artigo 7. Requisitos da información.
- Capítulo II. Información e actuacións previas á celebración do contrato de crédito.
  - Artigo 8. Oferta vinculante.
  - Artigo 9. Información básica que deberá figurar na publicidade.
  - Artigo 10. Información previa ao contrato.
  - Artigo 11. Asistencia ao consumidor previa ao contrato.
  - Artigo 12. Información previa a determinados contratos de crédito.
  - Artigo 13. Excepcións aos requisitos de información precontractual.
  - Artigo 14. Obriga de avaliar a solvencia do consumidor.
- Capítulo III. Acceso a ficheiros.
  - Artigo 15. Acceso a ficheiros.
- Capítulo IV. Información e dereitos en relación cos contratos de crédito.
  - Artigo 16. Forma e contido dos contratos.
  - Artigo 17. Información que se debe mencionar nos contratos de crédito en forma de posibilidade de descuberto.
  - Artigo 18. Información sobre o tipo debedor.
  - Artigo 19. Obriga de información vinculada aos contratos de crédito en forma de posibilidade de descuberto.
  - Artigo 20. Descuberto tácito.
  - Artigo 21. Penalización por falta de forma e por omisión de cláusulas obrigatorias.
  - Artigo 22. Modificación do custo total do crédito.
  - Artigo 23. Liquidacións que se realizarán pola ineficacia ou resolución do contrato de adquisición.
  - Artigo 24. Obrigas cambiarias.
  - Artigo 25. Cobramento indebido.
  - Artigo 26. Eficacia dos contratos de consumo vinculados á obtención dun crédito.
  - Artigo 27. Contratos de crédito de duración indefinida.
  - Artigo 28. Dereito de desistencia.

- Artigo 29. Contratos de crédito vinculados. Dereitos exercibles.
Artigo 30. Reembolso anticipado.
Artigo 31. Cesión dos dereitos.
- Capítulo V. Taxa anual equivalente.
- Artigo 32. Cálculo da taxa anual equivalente.
- Capítulo VI. Intermediarios de crédito.
- Artigo 33. Obrigas dos intermediarios de crédito respecto dos consumidores.
- Capítulo VII. Réxime sancionador.
- Artigo 34. Infraccións e sancións administrativas.
- Capítulo VIII. Réxime de impugnacións.
- Artigo 35. Reclamación extraxudicial.
Artigo 36. Acción de cesación.
- Disposición transitoria. Contratos preexistentes.
Disposición derogatoria.
Disposición derradeira primeira. Normativa sectorial.
Disposición derradeira segunda. Modificación da Lei 28/1998, do 13 de xullo, de venda a prazos de bens mobles.
Disposición derradeira terceira. Modificación da Lei 1/2000, do 7 de xaneiro, de axuízamento civil.
Disposición derradeira cuarta. Modificación dos supostos para o cálculo da taxa anual equivalente.
Disposición derradeira quinta. Título competencial.
Disposición derradeira sexta. Incorporación de dereito da Unión Europea.
Disposición derradeira sétima. Entrada en vigor.
- Anexo I. Taxa anual equivalente.
Anexo II. Información normalizada europea sobre o crédito ao consumo.
Anexo III. Información europea de créditos ao consumo.

PREÁMBULO

I

Durante as tres últimas décadas, o mercado do crédito ao consumo experimentou un importante desenvolvemento, a un tempo que os seus axentes e as técnicas financeiras evolucionaron con gran rapidez.

Os primeiros traballos comunitarios en materia de crédito ao consumo perseguían, basicamente, a harmonización das distorsións da competencia no mercado común, aínda que tamén se atendeu á protección social da lexislación crediticia. Resultado destes traballos foi a Directiva 87/102/CEE do Consello, do 22 de decembro de 1986, relativa á aproximación das disposicións legais, regulamentarias e administrativas dos Estados membros en materia de crédito ao consumo, que foi modificada pola Directiva 1990/88/ CEE do Consello, do 22 de febreiro de 1990, sobre todo no que se refire á fórmula matemática e á composición da porcentaxe anual de cargas financeiras.

Xa no ano 1995, a Comisión, no informe sobre a aplicación da Directiva 87/102/CEE, propón modificar esta norma co fin de a adaptar á evolución das técnicas financeiras e elevar o seu nivel de protección do consumidor á media dos Estados membros. Con este propósito realiza unha ampla consulta ás partes interesadas.

Dos informes e consultas sobre a aplicación desta norma comunitaria despréndese que existen diferenzas substanciais entre as lexislacións dos Estados membros da Unión Europea no ámbito do crédito ao consumo, debido a que estas, ademais de utilizaren os mecanismos de protección do consumidor previstos na directiva, utilizan outros en función das distintas situacións xurídicas ou económicas nacionais existentes. Estas diferenzas entorpecen o funcionamento do mercado interior e reducen as posibilidades dos consumidores de se acolleren directamente ao crédito ao consumo transfronteirizo.

Ademais destas consideracións de homoxeneidade das lexislacións nacionais de contido económico, cómpre desenvolver un mercado crediticio máis transparente e eficaz dentro do espazo europeo para promover as actividades transfronteirizas, e garantir a confianza dos consumidores mediante uns mecanismos que lles ofrezan un grao de protección suficiente.

Ao seren numerosas as modificacións que habería que introducir na Directiva 87/102/CEE como consecuencia da evolución do sector do crédito ao consumo, e en prol da clareza da lexislación comunitaria, optouse por derrogar esa directiva e substituíla pola Directiva 2008/48/CE do Parlamento Europeo e do Consello, do 23 de abril de 2008, relativa aos contratos de crédito ao consumo e pola que se derroga a Directiva 87/102/CEE do Consello.

II

Na redacción desta lei, que ten por obxecto incorporar ao ordenamento xurídico interno a Directiva 2008/48/CE e que derroga a Lei 7/1995, do 23 de marzo, de crédito ao consumo, foron determinantes os seguintes dous criterios:

Dunha parte, débese respectar a vocación da directiva, que impón unha harmonización total, de forma que os Estados membros non poden manter ou introducir disposicións nacionais distintas ás disposicións harmonizadas establecidas nesta norma europea, ben que tal restrición non impide manter ou adoptar normas nacionais en caso de que non existan disposicións harmonizadas. A información normalizada europea sobre o crédito ao consumo e, en particular, a taxa anual equivalente correspondente ao crédito, calculada de idéntica forma en toda a Unión Europea, dotan o mercado crediticio dunha maior transparencia, permite que as distintas ofertas se poidan comparar e aumentan as posibilidades dos consumidores de se acolleren ao crédito ao consumo transfronteirizo.

Tamén se pretende conservar aquelas previsións de noso dereito interno que ofrecen unha maior protección no ámbito do crédito ao consumo sen que veñan exixidas pola normativa comunitaria. Por isto, esta lei recolle as previsións da Lei 7/1995 relativas á oferta vinculante, á eficacia dos contratos vinculados á obtención dun crédito, ao cobramento indebido e á penalización por falta de forma e por omisión de cláusulas obrigatorias nos contratos. Así mesmo, mantén a aplicación parcial da lei aos contratos de crédito cuxo importe total é superior a 75.000 euros.

III

A lei aplícase a aqueles contratos en que o prestamista concede ou se compromete a conceder a un consumidor un crédito baixo a forma de pagamento aprazado, préstamo, apertura de crédito ou calquera medio equivalente de financiamento. A consideración de consumidores circunscríbese ás persoas físicas que actúan nun ámbito alleo á súa actividade empresarial ou profesional.

A delimitación do ámbito obxectivo de aplicación desta lei, así como a definición dos conceptos que nela se utilizan, responden ao interese de adaptar a norma á constante evolución das técnicas financeiras e á conveniencia de que as súas disposicións poidan acoller futuras formas de crédito.

Coa finalidade de mellorar a información dos consumidores, a lei incide nas actuacións previas á contratación do crédito. En concreto, regula de forma detallada a información básica que debe figurar na publicidade e as comunicacións comerciais e nos anuncios de ofertas que se exhiban nos locais comerciais en que se ofrezan un crédito ou a intermediación para a celebración dun contrato de crédito.

Así mesmo, establece unha lista das características do crédito sobre as cales o prestamista e, se for o caso, o intermediario de crédito, debe informar ao consumidor antes de este asumir calquera obriga en virtude dun contrato ou oferta de crédito, información precontractual que deberá ser facilitada nun impreso normalizado nos termos previstos na directiva. Ademais, obriga os prestamistas e, se for o caso, os intermediarios, a axudaren o consumidor na decisión sobre o contrato de crédito que, de entre os produtos propostos, responde mellor ás súas necesidades e situación financeira. Esta asistencia concrétese na obriga de explicar ao consumidor de forma personalizada as características dos produtos propostos, así como a información precontractual correspondente, e de advertir dos riscos en caso de falta de pagamento ou de endebedamento excesivo, a fin de que este poida comprender as repercusións do contrato de crédito na súa situación económica.

Particular interese reviste a introdución de novas prácticas responsables nesta fase da relación crediticia, concretamente, a obriga do prestamista de avaliar a solvencia do prestameiro con carácter previo á celebración do contrato de crédito, para o cal se poderá servir da información obtida polos seus propios medios e da facilitada polo futuro prestameiro, incluída a consulta de bases de datos. Aínda que a realización desta avaliación é obrigatoria sempre, o seu alcance queda a criterio do prestamista en función da relación comercial entre este e o seu cliente. As previsións desta lei circunscribíense ao contrato de crédito ao consumo, conforme a directiva que se traspón, sen prexuízo da lexislación sectorial, en particular da Lei 2/2011, do 4 de marzo, de economía sustentable, que as entidades de crédito deberán observar respecto á responsabilidade no crédito e na protección dos usuarios de servizos financeiros.

Para garantir a libre competencia entre prestamistas, as condicións de acceso ás bases de datos sobre a solvencia patrimonial dos consumidores deben ser iguais para todos os prestamistas establecidos na Unión Europea. Estas bases de datos réxense pola normativa de protección de datos de carácter persoal, coa particularidade do dereito do solicitante dun crédito ao cal este lle sexa denegado con base na consulta de datos, a coñecer de forma inmediata e gratuíta os resultados da consulta efectuada.

A maior exigencia de información ao consumidor sobre os seus dereitos e obrigas reflíctese na regulación do contido dos contratos, a cal se adapta á especificidade dos distintos tipos de contrato de crédito.

Na fase de execución do contrato, a lei regula o dereito das partes a pór fin a un contrato de duración indefinida, así como o dereito do consumidor ao reembolso anticipado do crédito e a posición do prestameiro ante a cesión dos dereitos do prestamista derivados dun contrato de crédito. Ben que estas dúas últimas cuestións xa están recollidas na Lei 7/1995, agora teñen o seu antecedente na directiva que se traspón. Tamén introduce o dereito do consumidor a desistir do contrato de crédito, en cuxa regulación se seguiron os criterios que rexen para o exercicio deste dereito na comercialización a distancia de servizos financeiros.

A fórmula matemática para o cálculo da taxa anual equivalente ten por finalidade definir de forma clara e completa o custo total dun crédito para o consumidor e lograr que esta porcentaxe sexa totalmente comparable en todos os Estados da Unión Europea. A habilitación ao Ministerio de Economía e Facenda para establecer supostos adicionais para o cálculo da taxa anual equivalente facilita o axuste destas previsións a posteriores modificacións que a Comisión acorde en exercicio das súas competencias.

Canto ao réxime sancionador, o incumprimento por entidades de crédito das obrigas impostas por esta lei sanciónase conforme o establecido na normativa sobre disciplina e intervención das entidades de crédito. O incumprimento polas demais persoas físicas e xurídicas constitúe infracción en materia de protección dos consumidores e usuarios.

Ben que o réxime sancionador ten por finalidade garantir a aplicación de toda a lei, co fin de promover unhas prácticas responsables na fase previa ao contrato incídese con especial énfase no cumprimento das obrigas relativas á información precontractual e de avaliación da solvencia do consumidor.

O réxime de impugnacións abre a vía de reclamación extraxudicial para a resolución dos conflitos entre consumidores e prestamistas, así como intermediarios de crédito, e incorpora a regulación das accións de cesación fronte ás condutas contrarias a esta lei.

CAPÍTULO I

Disposicións xerais

Artigo 1. *Contrato de crédito ao consumo.*

1. Polo contrato de crédito ao consumo un prestamista concede ou se compromete a conceder a un consumidor un crédito baixo a forma de pagamento aprazado, préstamo, apertura de crédito ou calquera medio equivalente de financiamento.

2. Non se considerarán contratos de crédito para os efectos desta lei os que consistan na subministración de bens dun mesmo tipo ou na prestación continuada de servizos, sempre que no marco daqueles asista ao consumidor o dereito a pagar por tales bens ou servizos a prazos durante o período da súa duración.

Artigo 2. *Partes do contrato de crédito.*

1. Para efectos desta lei, entenderase por consumidor a persoa física que, nas relacións contractuais reguladas por esta lei, actúa con fins que están á marxe da súa actividade comercial ou profesional.

2. O prestamista é a persoa física ou xurídica que concede ou se compromete a conceder un crédito no exercicio da súa actividade comercial ou profesional.

3. O intermediario de crédito é a persoa física ou xurídica que non actúa como prestamista e que no transcurso da súa actividade comercial ou profesional, contra unha remuneración que pode ser de índole pecuniaria ou revestir calquera outra forma de beneficio económico acordado:

- 1.º Presenta ou ofrece contratos de crédito,
- 2.º Asiste os consumidores nos trámites previos dos contratos de crédito, distintos dos indicados no inciso 1.º), ou
- 3.º Celebra contratos de crédito con consumidores en nome do prestamista.

Artigo 3. *Contratos excluídos.*

Quedan excluídos da presente lei:

- a) Os contratos de crédito garantidos con hipoteca inmobiliaria.
- b) Os contratos de crédito cuxa finalidade sexa adquirir ou conservar dereitos de propiedade sobre terreos ou edificios construídos ou por construír.
- c) Os contratos de crédito cuxo importe total sexa inferior a 200 euros.

Para estes efectos, entenderase como única a contía dun mesmo crédito, aínda que apareza distribuída en contratos diferentes celebrados entre as mesmas partes e para a adquisición dun mesmo ben ou servizo, mesmo cando os créditos fosen concedidos por diferentes membros dunha agrupación, teña esta ou non personalidade xurídica.

d) Os contratos de arrendamento ou de arrendamento financeiro en que non se estableza unha obriga de compra do obxecto do contrato polo arrendatario nin no propio contrato nin noutro contrato á parte. Considerarase que existe obriga se o prestamista así o decidiu unilateralmente.

e) Os contratos de crédito concedidos en forma de facilidade de descuberto e que teñan que reembolsarse no prazo máximo dun mes, sen prexuízo do disposto no número 7 do artigo 12 e no artigo 19.

f) Os contratos de crédito concedidos libres de xuros e sen ningún outro tipo de gastos, e os contratos de crédito en virtude dos cales o crédito deba ser reembolsado no prazo máximo de tres meses e polos cales só se deban pagar uns gastos mínimos. Para

estes efectos, os gastos mínimos non poderán exceder no seu conxunto, excluídos os impostos, o 1 por cento do importe total do crédito, definido na alínea c) do artigo 6.

Nos contratos vinculados a que se refire o artigo 29 desta lei, presumirase, salvo pacto en contrario, que o prestamista e o fornecedor de bens ou de servizos pactaron unha retribución pola cal este aboará a aquel unha cantidade pola celebración do contrato de préstamo. En tal caso, o contrato de crédito ao consumo non se considerará gratuito.

g) Os contratos de crédito concedidos por un empresario aos seus empregados a título subsidiario e sen xuros ou cuxas taxas anuais equivalentes sexan inferiores ás do mercado, e que non se ofrezan ao público en xeral.

Para estes efectos entenderase por taxas anuais equivalentes inferiores ás do mercado as que sexan inferiores ao tipo de xuro legal do diñeiro.

h) Os contratos de crédito celebrados con empresas de servizos de investimento ou con entidades de crédito coa finalidade de que un investidor poida realizar unha operación relativa a un ou máis dos instrumentos financeiros enumerados no artigo 2 da Lei 24/1988, do 28 de xullo, do mercado de valores, cando a empresa de investimento ou a entidade de crédito que concede o crédito participe na operación.

i) Os contratos de crédito que son o resultado dun acordo alcanzado nos tribunais.

j) Os contratos de crédito relativos ao pagamento aprazado, sen xuros, comisións nin outros gastos, dunha débeda existente.

k) Os contratos de crédito para cuxa celebración se pide ao consumidor que entregue un ben ao prestamista como garantía de seguranza e nos cales a responsabilidade do consumidor está estritamente limitada a ese ben.

Artigo 4. *Aplicación parcial da lei.*

1. Enténdese que hai posibilidade de descuberto naquel contrato de crédito explícito mediante o cal un prestamista pon ao dispor dun consumidor fondos que superen o saldo na conta á vista do consumidor.

No caso dos contratos en que o crédito se conceda en forma de posibilidade de descuberto e que se deban reembolsar logo de petición ou no prazo máximo de tres meses, só serán aplicables os artigos 1 a 7, o número 1 e as alíneas a) e b) do número 2 do artigo 9, os artigos 12 a 15, os números 1 e 4 do artigo 16 e os artigos 17, 19, 29 e 31 a 36.

2. Considérase descuberto tácito aquel descuberto aceptado tacitamente mediante o cal un prestamista pon ao dispor dun consumidor fondos que superen o saldo da conta á vista do consumidor ou a posibilidade de descuberto convida.

No caso dos contratos de descubertos tácitos, soamente serán aplicables os artigos 1 a 7, 20 e 34 a 36.

3. Considérase excedido tácito sobre os límites pactados en conta de crédito aquel excedido aceptado tacitamente mediante o cal un prestamista pon ao dispor dun consumidor fondos que superen o límite pactado na conta de crédito do consumidor.

No caso dos contratos de excedidos tácitos sobre os límites pactados en conta de crédito, soamente serán aplicables os artigos 1 a 7, 20 e 34 a 36.

4. Aos contratos de crédito que prevexan que o prestamista e o consumidor poden establecer acordos relativos ao pagamento aprazado ou os métodos de reembolso cando o consumidor xa se encontre en situación de falta de pagamento do contrato de crédito inicial, sempre que tales acordos poidan evitar a posibilidade de actuacións xudiciais relativas á falta de pagamento e o consumidor non se vexa sometido a condicións menos favorables que as establecidas no contrato de crédito inicial, soamente serán aplicables os artigos 1 a 7, 9, 12, 13 e 15, o número 1 do artigo 16, as letras a) a i), l) e r) do número 2 do artigo 16, o número 4 do artigo 16, os artigos 18, 20, 27 e 30 e os artigos 32 a 36.

No entanto, se o contrato entra dentro do ámbito de aplicación do número 1 deste artigo, soamente serán aplicables as disposicións previstas no citado número.

5. Nos contratos de crédito cuxo importe total sexa superior a 75.000 euros soamente serán aplicables os artigos 1 a 11, 14, 15 e 32 a 36.

Artigo 5. *Carácter imperativo das normas.*

1. Os consumidores non poderán renunciar aos dereitos recoñecidos nesta lei.
2. A renuncia aos dereitos recoñecidos por esta lei aos consumidores e os actos contrarios a ela son nulos. Os actos realizados en fraude de lei serán sancionados como tales segundo o disposto no artigo 6 do Código civil.

3. As normas de protección aos consumidores contidas nesta lei serán de aplicación non soamente cando o correspondente contrato de crédito se rexa pola lexislación española ou esta de calquera outro modo resulte de aplicación, senón tamén cando a lei elixida polas partes para rexer o contrato sexa a dun terceiro Estado, sempre que o contrato teña un vínculo estreito co territorio dun Estado membro do Espazo Económico Europeo.

Entenderase, en particular, que existe un vínculo estreito cando o prestamista ou o intermediario de crédito exerzan as súas actividades nun ou varios Estados membros do Espazo Económico Europeo ou por calquera medio de publicidade ou comunicación dirixan tales actividades a un ou varios Estados membros e o contrato de crédito estiver comprendido no marco desas actividades.

Artigo 6. *Contido económico do contrato.*

Para os efectos desta lei enténdese por:

a) Custo total do crédito para o consumidor: todos os gastos, incluídos os xuros, as comisións, os impostos e calquera outro tipo de gastos que o consumidor deba pagar en relación co contrato de crédito e que sexan coñecidos polo prestamista, con excepción dos gastos de notaría. O custo dos servizos accesorios relacionados co contrato de crédito, en particular as primas de seguro, inclúese tamén neste concepto se a obtención do crédito nas condicións ofrecidas está condicionada á celebración do contrato de servizos.

b) Importe total que debe o consumidor: a suma do importe total do crédito máis o custo total do crédito para o consumidor.

c) Importe total do crédito: o importe máximo ou a suma de todas as cantidades postas ao dispor do consumidor no marco dun contrato de crédito.

d) Taxa anual equivalente: o custo total do crédito para o consumidor, expresado como porcentaxe anual do importe total do crédito concedido, máis os custos determinados no número 2 do artigo 32, se procede.

e) Tipo debedor: o tipo de xuro expresado como porcentaxe fixa ou variable aplicada con carácter anual ao importe do crédito utilizado.

f) Tipo debedor fixo: tipo debedor acordado polo prestamista e o consumidor no contrato de crédito para a duración total do contrato de crédito ou para períodos parciais, que se fixa utilizando unha porcentaxe fixa específica. Se no contrato de crédito non se establecen todos os tipos debedores fixos, o tipo debedor fixo considerarase establecido soamente para os períodos parciais para os cales os tipos debedores se establezan exclusivamente mediante unha porcentaxe fixa específica acordada ao se celebrar o contrato de crédito.

Artigo 7. *Requisitos da información.*

1. A información que conforme esta lei se debe fornecer ao consumidor, sexa con carácter previo ao contrato, durante a súa vixencia ou para a súa extinción, constará en papel ou en calquera outro soporte duradeiro. Por soporte duradeiro enténdese todo instrumento que permita ao consumidor conservar a información que se lle transmita persoalmente de forma que no futuro poida recuperala facilmente durante un período de tempo adaptado aos fins desa información, e que permita a reprodución idéntica da información almacenada.

2. O incumprimento dos requisitos relativos á información previa e á subministración dela que se establecen nos artigos 10 e 12, dará lugar á anulabilidade do contrato. En caso de que se mantenga a eficacia do contrato, este integrarase conforme o previsto no texto refundido da Lei xeral para a defensa dos consumidores e usuarios e outras leis

complementarias, aprobado polo Real decreto legislativo 1/2007, do 16 de novembro, e demais normas aplicables.

3. O disposto nesta lei, en particular nos artigos 10 e 12, deberá entenderse sen prexuízo do necesario cumprimento das obrigas de información establecidas na Lei orgánica 15/1999, do 13 de decembro, de protección de datos de carácter persoal, e as súas disposicións de desenvolvemento.

CAPÍTULO II

Información e actuacións previas á celebración do contrato de crédito

Artigo 8. *Oferta vinculante.*

O prestamista que ofrezca un crédito a un consumidor estará obrigado a entregarlle antes da celebración do contrato, se o consumidor así o solicita, un documento con todas as condicións do crédito en termos idénticos ao establecido no artigo 10 para a información previa ao contrato, como oferta vinculante que deberá manter durante un prazo mínimo de catorce días naturais desde a súa entrega, salvo que medien circunstancias extraordinarias ou non imputables a el.

Se esta oferta se fai ao mesmo tempo que se comunica a información previa ao contrato prevista no artigo 10, deberá facilitarse ao consumidor nun documento separado que se poderá xuntar á información normalizada europea sobre crédito ao consumo.

Artigo 9. *Información básica que deberá figurar na publicidade.*

1. A información básica establecida neste artigo deberá incluírse na publicidade e comunicacións comerciais, así como nos anuncios e ofertas exhibidos nos locais comerciais, nos cales se ofrezca un crédito ou a intermediación para a celebración dun contrato de crédito, sempre que indiquen o tipo de xuro ou calquera cifra relacionada co custo do crédito para o consumidor.

2. A información básica especificará os elementos seguintes de forma clara, concisa e destacada mediante un exemplo representativo:

- a) O tipo debedor fixo ou variable, así como as recargas incluídas no custo total do crédito para o consumidor.
- b) O importe total do crédito.
- c) A taxa anual equivalente, salvo no caso dos contratos en que o crédito se conceda en forma de posibilidade de descuberto e que se deban reembolsar despois de petición ou no prazo de tres meses, indicados no segundo parágrafo do número 1 do artigo 4.
- d) Se for o caso, a duración do contrato de crédito.
- e) No caso dos créditos en forma de pagamento aprazado dun ben ou servizo en particular, o prezo ao contado e o importe dos posibles anticipos.
- f) Se for o caso, o importe total que debe o consumidor e o importe dos pagamentos a prazos.

A información básica deberase publicar cunha letra que resulte lexible e cun contraste de impresión adecuado.

3. Se se condicionar a concesión do crédito nas condicións ofrecidas á celebración dun contrato relativo a un servizo accesorio vinculado co contrato de crédito, en particular, un seguro, e o custo dese servizo non se puider determinar de antemán, esa condición deberase mencionar de forma clara, concisa e destacada, xunto coa taxa anual equivalente.

Artigo 10. *Información previa ao contrato.*

1. O prestamista e, se for o caso, o intermediario de crédito deberán facilitar de forma gratuíta ao consumidor, coa debida anticipación e antes de que o consumidor asuma calquera obriga en virtude dun contrato ou oferta de crédito sobre a base das condicións

do crédito ofrecidas polo prestamista e, se for o caso, das preferencias manifestadas e da información facilitada polo consumidor, a información que sexa precisa para comparar as diversas ofertas e adoptar unha decisión informada sobre a subscrición dun contrato de crédito.

2. Esta información, en papel ou en calquera outro soporte duradeiro, facilitarase mediante a Información normalizada europea sobre o crédito ao consumo que figura no anexo II.

3. Esta información deberá especificar:

- a) O tipo de crédito.
- b) A identidade e o domicilio social do prestamista, así como, se for o caso, a identidade e o domicilio social do intermediario do crédito implicado.
- c) O importe total do crédito e as condicións que rexen a disposición de fondos.
- d) A duración do contrato de crédito.
- e) En caso de créditos en forma de pagamento diferido por un ben ou servizo e de contratos de crédito vinculados, o produto ou servizo e o seu prezo ao contado.
- f) O tipo debedor e as condicións de aplicación dese tipo e, se se dispón deles, os índices ou tipos de referencia aplicables ao tipo debedor inicial, así como os períodos, condicións e procedementos de variación do tipo debedor.

Se se aplican diferentes tipos debedores en diferentes circunstancias, a información arriba mencionada respecto de todos os tipos aplicables.

g) A taxa anual equivalente e o importe total que debe o consumidor, ilustrado mediante un exemplo representativo que inclúa todas as hipóteses utilizadas para calcular a taxa.

Cando o consumidor informase o prestamista sobre un ou máis compoñentes do seu crédito preferido, como, por exemplo, a duración do contrato de crédito e o seu importe total, o prestamista deberá ter en conta eses compoñentes.

Se o contrato de crédito prevé diferentes formas de disposición de fondos con diferentes taxas ou tipos de préstamo, e o prestamista se acolle ao suposto previsto na parte II, alínea b), do anexo I, deberá indicar que, para ese tipo de contrato de crédito, a taxa anual equivalente podería ser máis elevada con outros mecanismos de disposición de fondos.

h) O importe, o número e a periodicidade dos pagamentos que deberá efectuar o consumidor e, se é o caso, a orde en que se deben asignar os pagamentos a distintos saldos pendentes sometidos a distintos tipos debedores para efectos de reembolso.

i) Se é o caso, os gastos de mantemento dunha ou varias contas, se for necesario para rexistrar á vez as operacións de pagamento e de disposición do crédito, salvo que a apertura da conta sexa facultativa, os gastos relativos á utilización dun medio de pagamento que permita efectuar á vez as operacións de pagamento e de disposición do crédito, así como calquera gasto derivado do contrato de crédito e as condicións en que os gastos se poderán modificar.

j) Se é o caso, a existencia de custos que o consumidor deba ao notario ao subscribir o contrato de crédito.

k) Os servizos accesorios ao contrato de crédito, en particular de seguro, cando a obtención do crédito ou a súa obtención nas condicións ofrecidas estean condicionadas á subscrición do servizo accesorio. Deberanse tamén facilitar as condicións que alternativamente se aplicarían ao contrato de crédito ao consumo se non se contratasen os servizos accesorios e, en particular, pólizas de seguros.

l) O tipo de xuro de demora, así como as modalidades para a súa adaptación e, cando procedan, os gastos por falta de pagamento.

m) Unha advertencia sobre as consecuencias en caso de falta de pagamento.

n) Cando proceda, as garantías exixidas.

o) A existencia ou ausencia de dereito de desistencia.

p) O dereito de reembolso anticipado e, se for o caso, información sobre o dereito do prestamista a unha compensación e sobre a maneira en que se determinará esa compensación conforme o artigo 30.

q) O dereito do consumidor a ser informado de forma inmediata e gratuíta do resultado da consulta dunha base de datos para a avaliación da súa solvencia, conforme o artigo 15, número 2.

r) O dereito do consumidor a recibir gratuitamente, logo de solicitude, unha copia do proxecto do contrato de crédito, salvo que no momento da solicitude o prestamista non estea disposto a celebrar o contrato de crédito co consumidor.

s) Se for o caso, o período de tempo durante o cal o prestamista queda vinculado pola información precontractual.

4. Calquera información adicional que o prestamista poida comunicar ao consumidor será facilitada nun documento á parte que se poderá xuntar á información normalizada europea sobre o crédito ao consumo.

5. Considérase que o prestamista cumpriu os requisitos de información dos números 1, 2 e 3 do presente artigo e dos números 1 e 2 do artigo 7 da Lei 22/2007, do 11 de xullo, sobre comercialización a distancia de servizos financeiros destinados aos consumidores, se facilita a Información normalizada europea sobre o crédito ao consumo.

6. No caso de comunicación a través de telefonía vocal a que se refire a Lei 22/2007, do 11 de xullo, sobre comercialización a distancia de servizos financeiros destinados aos consumidores, a descrición das características principais do servizo financeiro deberá incluír, ao menos, os elementos considerados no número 3, alíneas c), d), e), f), h) e k) do presente artigo, xunto coa taxa anual equivalente ilustrada mediante un exemplo representativo e o importe total que debe o consumidor.

7. Se o contrato se subscribise, por petición do consumidor, utilizando un medio de comunicación a distancia que non permita facilitar a información prevista no número 3, en particular no caso previsto no número 6, o prestamista facilitará ao consumidor toda a información precontractual utilizando o formulario de información normalizada europea sobre crédito ao consumo inmediatamente despois da celebración do contrato.

8. Ademais da información normalizada europea sobre o crédito ao consumo, facilitarase gratuitamente ao consumidor, logo de petición, unha copia do proxecto do contrato de crédito, salvo cando o prestamista non estea disposto, no momento da solicitude, a celebrar o contrato de crédito co consumidor.

9. No caso dos contratos de crédito en que os pagamentos efectuados polo consumidor non producen unha amortización correspondente do importe total do crédito, senón que serven para reconstituír o capital nas condicións e os períodos establecidos no contrato de crédito ou nun contrato accesorio, a información precontractual deberá incluír, ademais, unha declaración clara e concisa de que tales contratos non prevén unha garantía de reembolso do importe total do crédito de que se dispuxese en virtude do contrato, salvo que se conceda a dita garantía.

Artigo 11. *Asistencia ao consumidor previa ao contrato.*

Os prestamistas e, se for o caso, os intermediarios de crédito facilitarán ao consumidor explicacións adecuadas de forma individualizada para que este poida avaliar se o contrato de crédito proposto se axusta aos seus intereses, ás súas necesidades e á súa situación financeira, se for preciso explicando a información precontractual, as características esenciais dos produtos propostos e os efectos específicos que poden ter sobre o consumidor, incluídas as consecuencias en caso de falta de pagamento pola súa parte.

Artigo 12. *Información previa a determinados contratos de crédito.*

1. O prestamista e, cando proceda, o intermediario de crédito deberán facilitar de forma gratuíta ao consumidor, coa debida anticipación e antes de que este asuma calquera obriga en virtude do contrato de crédito ou unha oferta relativa aos contratos de crédito previstos no parágrafo segundo do número 1 e no número 4 do artigo 4, sobre a base das condicións do crédito ofrecidas polo prestamista e, se for o caso, das preferencias manifestadas polo consumidor e da información facilitada por este, a información que sexa

precisa para comparar as diversas ofertas e adoptar unha decisión informada sobre a subscripción dun contrato de crédito.

2. A información deberá especificar:

- a) O tipo de crédito.
- b) A identidade e o domicilio social do prestamista, así como, se for o caso, a identidade e o domicilio social do intermediario do crédito implicado.
- c) O importe total do crédito.
- d) A duración do contrato de crédito.
- e) O tipo debedor, as condicións de aplicación dese tipo, os índices ou tipos de referencia aplicables ao tipo debedor inicial, as recargas aplicables desde a subscripción do contrato de crédito e, se for o caso, as condicións en que se poidan modificar.
- f) As condicións e procedemento para pór fin ao contrato de crédito.
- g) Cando así se estableza nos contratos de crédito a que se refire o parágrafo segundo do número 1 do artigo 4, unha indicación de que se poderá exixir ao consumidor o reembolso da totalidade do importe do crédito en calquera momento.
- h) O tipo de xuro de demora, así como as modalidades para a súa adaptación e, cando proceda, os gastos por falta de pagamento.
- i) O dereito do consumidor a ser informado de forma inmediata e gratuíta do resultado da consulta dunha base de datos para a avaliación da súa solvencia, conforme o número 2 do artigo 15.
- j) Nos contratos de crédito a que se refire o número 1 do artigo 4, os gastos aplicables desde o momento da celebración dos contratos e, se for o caso, as condicións en que gastos se poderán modificarse.
- k) Cando proceda, o período de tempo durante o cal o prestamista queda vinculado pola información precontractual.

3. Esta información facilitarase en papel ou en calquera outro soporte duradeiro, e figurará toda ela de maneira igualmente destacada. Poderase facilitar mediante a información normalizada europea sobre o crédito ao consumo que figura no anexo III.

4. Considerarase que o prestamista cumpriu os requisitos de información dos números anteriores e dos números 1 e 2 do artigo 7 da Lei 22/2007, do 11 de xullo, sobre comercialización a distancia de servizos financeiros destinados aos consumidores, se facilitou a información normalizada europea sobre o crédito ao consumo.

5. No caso dos contratos de crédito indicados no número 4 do artigo 4, a información proporcionada ao consumidor conforme os números 1 e 2 do presente artigo incluirá, ademais:

- a) a taxa anual equivalente ilustrada mediante un exemplo representativo que mencione todas as hipóteses utilizadas para calculala;
- b) o importe, o número e a periodicidade dos pagamentos que deberá efectuar o consumidor e, cando proceda, a orde en que se deben asignar os pagamentos a distintos saldos pendentes sometidos a distintos tipos debedores para efectos de reembolso, e
- c) o dereito de reembolso anticipado e, se for o caso, información sobre o dereito do prestamista a unha compensación e sobre a maneira en que se determinará esa compensación.

No entanto, se o contrato de crédito estiver tamén comprendido no ámbito de aplicación do parágrafo segundo do número 1 do artigo 4, soamente serán aplicables as disposicións mencionadas nos números 1 e 2 do presente artigo.

6. No caso das comunicacións por telefonía vocal, e cando o consumidor solicite dispor da posibilidade de descuberto con efecto inmediato, a descrición das principais características do servizo financeiro incluirá, ao menos:

- a) Para os contratos de crédito indicados no parágrafo segundo do número 1 do artigo 4, os elementos indicados nas letras c), e) e g) do número 2 deste artigo; e

b) para os contratos de crédito indicados no número 4 do artigo 4, os elementos indicados nas letras c) e e) do número 2 deste artigo, o elemento indicado na letra a) do número 5 deste artigo e a especificación da duración do contrato de crédito.

7. No caso dos contratos de crédito concedidos en forma de facilidade de descuberto e que deban ser reembolsados no prazo máximo dun mes, a descrición das principais características do servizo financeiro incluírá, ao menos, os elementos indicados nas alíneas c), e) e g) do número 2.

8. Ademais da información a que aluden os números 1 a 6 deste artigo, facilitarase ao consumidor, despois de petición, unha copia do proxecto do contrato de crédito que conteña a información mencionada no artigo 16, cando este último sexa aplicable.

O establecido no parágrafo anterior non será de aplicación cando o prestamista non estea disposto, no momento da solicitude, a celebrar o contrato de crédito co consumidor.

9. Cando o contrato se subscribise, a petición do consumidor, utilizando un medio de comunicación a distancia que non permita facilitar a información prevista nos números 1, 2 e 5, incluídos os casos mencionados no número 6, considerarase que o prestamista cumpriu as súas obrigas conforme os números 1 e 5 se inmediatamente despois da celebración do contrato de crédito facilita ao consumidor a información contractual de acordo co artigo 16, na medida en que sexa aplicable.

10. Se o prestamista vincula a obtención do crédito nas condicións ofrecidas coa contratación de servizos accesorios, en particular un contrato de seguro, deberase informar desta circunstancia e do seu custo, así como das condicións que alternativamente se aplicarían ao contrato de crédito se non se contratasen os servizos accesorios e, en particular, o contrato de seguro.

Artigo 13. *Excepcións aos requisitos de información precontractual.*

Os artigos 10, 11 e 12 non se aplicarán aos provedores de bens ou servizos que soamente actúen como intermediarios de crédito a título subsidiario, sen prexuízo das obrigas do prestamista de garantir que o consumidor recibe a información e asistencia precontractual a que se refiren eses artigos e sen as cales non se poderá formalizar un contrato de crédito ao consumo.

Para os efectos deste artigo, considérase que os provedores de bens e servizos actúan como intermediarios de crédito a título subsidiario se a súa actividade como intermediarios non constitúe o obxecto principal da súa actividade comercial, empresarial ou profesional.

Artigo 14. *Obriga de avaliar a solvencia do consumidor.*

1. O prestamista, antes de se celebrar o contrato de crédito, deberá avaliar a solvencia do consumidor, sobre a base dunha información suficiente obtida polos medios adecuados para tal fin, entre eles, a información facilitada polo consumidor, por solicitude do prestamista ou intermediario na concesión de crédito. Con igual finalidade, poderá consultar os ficheiros de solvencia patrimonial e crédito, aos cales se refire o artigo 29 da Lei orgánica 15/1999, do 13 de decembro, de protección de datos de carácter persoal, nos termos e cos requisitos e garantías previstos nesa lei orgánica e na súa normativa de desenvolvemento.

No caso das entidades de crédito, para a avaliación da solvencia do consumidor teranse en conta, ademais, as normas específicas sobre xestión de riscos e control interno que lles son aplicables segundo a súa lexislación específica.

2. Se as partes acordan modificar o importe total do crédito despois da celebración do contrato de crédito, o prestamista deberá actualizar a información financeira de que dispoña sobre o consumidor e avaliar a súa solvencia antes de aumentar significativamente o importe total do crédito.

CAPÍTULO III

Acceso a ficheiros

Artigo 15. *Acceso a ficheiros.*

1. Os ficheiros sobre solvencia patrimonial e crédito están sometidos á Lei orgánica 15/1999, do 13 de decembro, de protección de datos de carácter persoal, ás normas que a desenvolven e ao establecido neste artigo.

2. Se a denegación dunha solicitude de crédito se basea na consulta dun ficheiro, o prestamista deberá informar o consumidor inmediata e gratuitamente dos resultados desa consulta e dos pormenores da base de datos consultada.

3. A información a que se refire o número anterior non se facilitará ao consumidor nos supostos en que unha lei ou unha norma da Unión Europea de aplicación directa así o prevexa, ou sexa contrario a obxectivos de orde pública ou de seguranza pública.

4. Os responsables dos ficheiros a que se refire este artigo deberán facilitar aos prestamistas dos demais Estados membros da Unión Europea o acceso ás bases de datos para a avaliación da solvencia dos consumidores, en condicións non discriminatorias respecto dos prestamistas españois.

CAPÍTULO IV

Información e dereitos en relación cos contratos de crédito

Artigo 16. *Forma e contido dos contratos.*

1. Os contratos de crédito sometidos á presente lei faranse constar por escrito en papel ou noutro soporte duradeiro e redactaranse cunha letra que resulte lexible e cun contraste de impresión adecuado.

Todas as partes contratantes recibirán un exemplar do contrato de crédito.

2. Ademais das condicións esenciais do contrato, o documento deberá especificar, de forma clara e concisa, os seguintes datos:

- a) O tipo de crédito.
- b) A identidade e o domicilio social das partes contratantes, así como, se procede, a identidade e o domicilio social do intermediario de crédito.
- c) A duración do contrato de crédito.
- d) O importe total do crédito e as súas condicións de disposición.
- e) No caso de créditos en forma de pagamento diferido dun ben ou servizo ou no caso de contratos de crédito vinculados, o produto ou servizo e o seu prezo ao contado.
- f) O tipo debedor e as condicións de aplicación dese tipo e, se se dispón deles, os índices ou tipos de referencia aplicables ao tipo debedor inicial, así como os períodos, condicións e procedementos de variación do tipo debedor e, se se aplican diferentes tipos debedores en diferentes circunstancias, a información enriba mencionada respecto de todos os tipos aplicables.
- g) A taxa anual equivalente e o importe total que debe o consumidor, calculados no momento da subscripción do contrato de crédito. Mencionaranse todas as hipóteses utilizadas para calcular esa porcentaxe.
- h) O importe, o número e a periodicidade dos pagamentos que deberá efectuar o consumidor e, cando proceda, a orde en que se deben asignar os pagamentos a distintos saldos pendentes sometidos a distintos tipos debedores para efectos de reembolso.
- i) En caso de amortización do capital dun contrato de crédito de duración fixa, o dereito do consumidor a recibir gratuitamente un extracto de conta, en forma de cadro de amortización, logo de solicitude e en calquera momento ao longo de toda a duración do contrato de crédito.

O cadro de amortización indicará os pagamentos que se deben, así como os períodos e as condicións de pagamento de tales importes. Este cadro deberá conter unha desagregación de cada reembolso periódico que mostre a amortización do capital, os xuros calculados sobre a base do tipo debedor e, se for o caso, os custos adicionais.

Cando o tipo de xuro non sexa fixo ou os custos adicionais poidan variar en virtude do contrato de crédito, no cadro de amortización figurará de forma clara e concisa a indicación de que os datos do cadro só serán válidos até a seguinte modificación do tipo debedor ou dos custos adicionais en virtude do contrato de crédito.

j) Se deben pagarse recargas e xuros sen amortización de capital, unha relación dos períodos e as condicións de pagamento dos xuros debedores e dos gastos conexas recorrentes e non recorrentes.

k) Cando proceda, os gastos de mantemento dunha ou varias contas que rexistren á vez operacións de pagamento e de disposición do crédito, salvo que a apertura da conta sexa opcional, os gastos relativos á utilización dun medio de pagamento que permita efectuar tanto operacións de pagamento como de disposición do crédito, así como os demais gastos derivados do contrato de crédito e as condicións en que eses custos se poden modificar.

l) O tipo de xuro de demora aplicable no momento da celebración do contrato de crédito e os procedementos para o seu axuste e, cando proceda, os gastos por falta de pagamento.

m) As consecuencias en caso de falta de pagamento.

n) Cando proceda, unha declaración que estableza o aboamento de gastos de notaría.

o) As garantías e os seguros a que se condicione a concesión do crédito, cuxa contratación se axustará á lexislación específica daqueles.

p) A existencia ou ausencia de dereito de desistencia e o prazo e demais condicións para o exercer, incluída a información relativa á obriga do consumidor de pagar o capital disposto e os xuros de conformidade co artigo 28, número 2, alínea b), e o importe do xuro diario.

q) Información sobre os dereitos derivados do artigo 29, así como as condicións para o exercicio deses dereitos.

r) O dereito de reembolso anticipado, o procedemento aplicable, así como, se for o caso, información sobre o dereito do prestamista a unha compensación e sobre a maneira en que se determinará esa compensación. Para o caso de reembolso anticipado e en caso de que o contrato de crédito teña vinculado un de seguro, o dereito do prestameiro á devolución da prima non consumida nos termos que estableza a póliza.

s) O procedemento que se deberá seguir para exercer o dereito de pór fin ao contrato de crédito.

t) A existencia ou non de procedementos extraxudiciais de reclamación e recurso para o consumidor, e, caso de existiren, a forma en que o consumidor pode acceder a eles.

u) As demais condicións do contrato, cando proceda.

v) Se for o caso, nome e enderezo da autoridade de supervisión competente.

3. No suposto previsto na alínea i) do número anterior, o prestamista deberá pór gratuitamente ao dispor do consumidor un extracto de conta en forma de cadro de amortización en calquera momento ao longo de toda a duración do contrato de crédito.

4. No caso dos contratos de crédito en que os pagamentos efectuados polo consumidor non producen unha amortización correspondente do importe total do crédito, senón que serven para reconstituír o capital nas condicións e nos períodos establecidos no contrato de crédito ou nun contrato accesorio, a información contractual exixida en virtude do número 2 deberá incluír unha declaración clara e concisa de que tales contratos non prevén unha garantía de reembolso do importe total do crédito do que se dispuxese en virtude do contrato de crédito, salvo que se conceda a dita garantía.

Artigo 17. Información que se debe mencionar nos contratos de crédito en forma de posibilidade de descuberto.

Os contratos de crédito en forma de posibilidade de descuberto determinados no parágrafo segundo do número 1 do artigo 4 redactaranse cunha letra que resulte lexible e cun contraste de impresión adecuado, especificando, de forma clara e concisa, os seguintes datos:

- a) O tipo de crédito.
- b) A identidade e o domicilio social das partes contratantes, así como, se procede, a identidade e o domicilio social do intermediario de crédito.
- c) A duración do contrato de crédito.
- d) O importe total do crédito e as súas condicións de disposición.
- e) O tipo debedor e as condicións de aplicación dese tipo e, se se dispón deles, os índices ou tipos de referencia aplicables ao tipo debedor inicial, así como os períodos, condicións e procedementos de variación do tipo debedor e, se se aplican diferentes tipos debedores en diferentes circunstancias, a información enriba mencionada respecto de todos os tipos aplicables.
- f) O custo total do crédito para o consumidor, calculado no momento da subscripción do contrato de crédito e de conformidade coa alínea a) do artigo 6.
- g) A indicación de que ao consumidor se lle poderá exixir que reembolse a totalidade do importe do crédito en calquera momento.
- h) O procedemento que se deberá seguir para exercer o dereito de desistencia do contrato de crédito.
- i) Información sobre os gastos aplicables desde o momento da celebración deses contratos de crédito e, se for o caso, as condicións en que os ditos gastos se poderán modificar.

Artigo 18. Información sobre o tipo debedor.

1. O prestamista informará o consumidor de toda modificación do tipo debedor antes de que o cambio entre en vigor. A información detallará o importe dos pagamentos após a entrada en vigor do novo tipo debedor e, se cambiar o número ou a frecuencia dos pagamentos, os correspondentes detalles.

2. Non obstante, no contrato de crédito as partes poderán acordar que a información indicada no número 1 se forneza ao consumidor de forma periódica nos casos en que a modificación no tipo debedor se deba a unha modificación dun tipo de referencia, sempre que o novo tipo de referencia sexa publicado oficialmente polo Ministerio de Economía e Facenda ou polo Banco de España e a información ao respecto estea dispoñible tamén nos locais do prestamista.

Artigo 19. Obriga de información vinculada aos contratos de crédito en forma de posibilidade de descuberto.

1. Se se concede un contrato de crédito en forma de posibilidade de descuberto, o prestamista deberá, ademais, informar o consumidor, cunha periodicidade ao menos trimestral, mediante un extracto de conta en papel ou calquera outro soporte duradeiro, do seguinte:

- a) O período preciso a que se refire o extracto de conta.
- b) Os importes de que se dispuxo e a data de disposición.
- c) A data e o saldo do extracto anterior.
- d) O novo saldo.
- e) A data e o importe dos pagamentos efectuados polo consumidor.
- f) O tipo debedor aplicado.
- g) As recargas que se aplicasen.
- h) Se for o caso, o importe mínimo que se deba pagar.

2. Ademais, o consumidor será informado dos incrementos do tipo debedor ou das recargas que deba pagar antes de que as modificacións en cuestión entren en vigor.

Non obstante, as partes poderán acordar no contrato de crédito que a información sobre as modificacións do tipo debedor se proporcione do modo indicado no número 1 nos casos en que a modificación no tipo debedor se deba a unha modificación dun tipo de referencia, sempre que o novo tipo de referencia sexa publicado oficialmente polo Ministerio de Economía e Facenda ou polo Banco de España, e a información ao respecto estea dispoñible tamén nos locais do prestamista.

Artigo 20. *Descuberto tácito.*

1. No caso dun contrato para abrir unha conta á vista, onde existe a posibilidade de que se permita ao consumidor un descuberto tácito, o contrato conterá a información á que se refire a alínea e) do número 2 do artigo 12.

2. Ademais, o prestamista proporcionará en calquera caso esa información de forma periódica.

3. En caso de descuberto tácito importante que se prolongue durante un período superior a un mes, o prestamista informará o consumidor sen demora dos seguintes aspectos:

- a) Do descuberto tácito.
- b) Do importe do descuberto tácito.
- c) Do tipo debedor.
- d) Das posibles penalizacións, gastos ou xuros de demora aplicables.

4. En ningún caso se poderá aplicar aos créditos que se concedan en forma de descubertos a que se refire este artigo un tipo de xuro que dea lugar a unha taxa anual equivalente superior a 2,5 veces o xuro legal do diñeiro.

Artigo 21. *Penalización por falta de forma e por omisión de cláusulas obrigatorias.*

1. O incumprimento da forma escrita a que se refire o parágrafo primeiro do número 1 do artigo 16 dará lugar á anulabilidade do contrato.

2. No suposto de que o documento do contrato non conteña a mención á taxa anual equivalente á que se refire a alínea g) do número 2 do artigo 16, a obriga do consumidor reducirase a aboar o xuro legal nos prazos convidados.

3. No suposto de que o documento do contrato non conteña a mención a que se refire a alínea h) do número 2 do artigo 16, e sempre que non exista omisión ou inexactitude no prazo, a obriga do consumidor reducirase a pagar o prezo ao contado ou o nominal do crédito nos prazos convidados.

No caso de omisión ou inexactitude dos prazos, o pagamento non poderá ser exixido ao consumidor antes da finalización do contrato.

4. No caso de que os datos exixidos no número 2 do artigo 16 e no artigo 17 figuren no documento contractual pero sexan inexactos, modularanse, en función do prexuízo que debido a tal inexactitude sufra o consumidor, as consecuencias previstas nos números 2 e 3 anteriores.

Artigo 22. *Modificación do custo total do crédito.*

1. O custo total do crédito non poderá ser modificado en prexuízo do consumidor, a non ser que estea previsto en acordo mutuo das partes formalizado por escrito. Estas modificacións deberanse axustar ao establecido nos números seguintes.

2. A variación do custo do crédito deberase axustar, á alza ou á baixa, á dun índice de referencia obxectivo, sen prexuízo do establecido no artigo 85.3 do texto refundido da Lei xeral para a defensa dos consumidores e usuarios e outras leis complementarias, aprobado polo Real decreto lexislativo 1/2007, do 16 de novembro.

3. No acordo formalizado polas partes conteranse, como mínimo, os seguintes aspectos:

a) Os dereitos que contractualmente correspondan ás partes verbo da modificación do custo total do crédito inicialmente pactado e o procedemento a que esta se deba axustar.

b) O diferencial que se aplicará, se for o caso, ao índice de referencia utilizado para determinar o novo custo.

c) A identificación do índice utilizado ou, na súa falta, unha definición clara del e do procedemento para o seu cálculo. Os datos que sirvan de base ao índice deberán ser agregados de acordo cun procedemento obxectivo.

4. As modificacións no custo total do crédito distintas das establecidas no artigo 18 e no número 2 do artigo 19 deberán ser notificadas polo prestamista ao consumidor de forma individualizada. Esa notificación, que se deberá efectuar coa debida anticipación, incluírá o cómputo detallado, segundo o procedemento de cálculo acordado, que dá lugar a esa modificación, e indicará o procedemento que o consumidor poderá utilizar para reclamar ante o prestamista en caso de que discrepe do cálculo efectuado.

Artigo 23. Liquidacións que se realizarán pola ineficacia ou resolución do contrato de adquisición.

En caso de créditos concedidos para a adquisición de bens determinados, cando o prestamista ou o vendedor recupere o ben como consecuencia da nulidade ou a resolución dos contratos de adquisición ou financiamento deses bens, as partes deberanse restituír reciprocamente as prestacións realizadas. En todo caso, o empresario ou o prestamista a quen non sexa imputable a nulidade do contrato terá dereito a deducir:

a) O 10 por 100 do importe dos prazos pagos en concepto de indemnización pola tenza das cousas polo comprador.

b) Unha cantidade igual ao desembolso inicial pola depreciación comercial do obxecto. Cando esta cantidade sexa superior á quinta parte do prezo de venda, a dedución reducirase a esta última.

Pola deterioración da cousa vendida, se a houber, poderá exixir o vendedor, ademais, a indemnización que en dereito proceda.

Artigo 24. Obrigas cambiarias.

Cando na adquisición de bens ou servizos concorran as circunstancias previstas no número 1 do artigo 29, se o consumidor e o seu garante se obrigaron cambiariamente mediante a sinatura en letras de cambio ou obrigas de pagamento, poderán opor ao tedor a que afecten as mencionadas circunstancias as excepcións que se baseen nas súas relacións co fornecedor dos bens ou servizos correspondentes.

Artigo 25. Cobramento indebido.

1. Todo cobramento indebido derivado dun contrato de crédito producirá inmediatamente o xuro legal. Se o xuro contractual for superior ao legal, producirá inmediatamente o primeiro.

2. Se o cobramento indebido se producise por dolo ou negligencia do prestamista, o consumidor terá o dereito á indemnización dos danos e perdas causados, que en ningún caso será inferior ao xuro legal incrementado en cinco puntos ou ao do contrato, se for superior ao xuro legal, incrementado, pola súa vez, en cinco puntos.

Artigo 26. Eficacia dos contratos de consumo vinculados á obtención dun crédito.

1. A eficacia dos contratos de consumo cuxo obxecto sexa a adquisición por parte dun consumidor de bens ou servizos, nos cales o consumidor e o fornecedor acordasen que o pagamento do prezo por parte do consumidor se financie total ou parcialmente mediante un contrato de crédito, quedará condicionada á efectiva obtención dese crédito. Será nulo o pacto no contrato de consumo polo cal se obrigue o consumidor a un pagamento

ao contado ou a outras fórmulas de pagamento, para o caso de que non se obteña o crédito previsto.

Teranse por non postas as cláusulas en que o fornecedor exixa que o crédito para o seu financiamento unicamente poida ser outorgado por un determinado prestamista.

2. Sen prexuízo do disposto no artigo 29, a ineficacia do contrato de consumo determinará tamén a ineficacia do contrato de crédito destinado ao seu financiamento, cos efectos previstos no artigo 23.

3. En todo caso, deberá quedar documentalmentemente acreditada a identidade do fornecedor dos bens ou servizos no contrato de consumo e a do prestamista no contrato de crédito, de forma que cada un deles apareza ante o consumidor como suxeito das operacións relacionadas cos respectivos contratos de que é parte.

O consumidor disporá en todo momento da opción de non concertar o contrato de crédito, realizando o pagamento na forma que acorde co fornecedor do contrato de consumo.

Artigo 27. *Contratos de crédito de duración indefinida.*

1. O consumidor poderá pór fin gratuitamente e en calquera momento, polo procedemento habitual ou na mesma forma en que o celebrou, a un contrato de crédito de duración indefinida, a menos que as partes conviñesen un prazo de notificación. O prazo de aviso previo non poderá exceder un mes.

2. Se así foi pactado no contrato de crédito, o prestamista poderá pór fin polo procedemento habitual a un contrato de crédito de duración indefinida dando ao consumidor un aviso previo de dous meses como mínimo, notificado mediante documento en papel ou noutro soporte duradeiro.

3. Se así foi pactado no contrato de crédito, o prestamista poderá, por razóns obxectivamente xustificadas, pór fin ao dereito do consumidor a dispor de cantidades dun contrato de crédito de duración indefinida.

O prestamista informará o consumidor da terminación do contrato, indicando as razóns mediante notificación en papel ou outro soporte duradeiro, na medida do posible antes da terminación e, o máis tardar, inmediatamente despois dela.

Non se comunicará a información a que se refire o parágrafo anterior cando a súa comunicación estea prohibida por unha norma da Unión Europea ou sexa contraria a obxectivos de orde pública ou de seguranza pública.

4. Se se subscribiu un contrato de seguro accesorio ao de crédito, o contrato de seguro extinguirase ao mesmo tempo que este e o consumidor terá dereito ao reembolso da parte de prima non consumida.

Artigo 28. *Dereito de desistencia.*

1. O dereito de desistencia dun contrato de crédito é a facultade do consumidor de deixar sen efecto o contrato celebrado, comunicándollo así á outra parte contratante nun prazo de catorce días naturais sen necesidade de indicar os motivos e sen penalización ningunha.

O prazo para exercer o dereito de desistencia iniciarase na data de subscrición do contrato de crédito ou ben, se for posterior, na data en que o consumidor reciba as condicións contractuais e a información recollida no artigo 16.

2. O consumidor que exerza o dereito de desistencia terá as obrigas seguintes:

a) Comunicalo ao prestamista antes de que expire o prazo previsto no número 1, aténdose á información facilitada por este último de acordo coa alínea p) do número 2 do artigo 16, por medios que permitan deixar constancia da notificación de calquera modo admitido en dereito.

Considerarase que se respectou o prazo se a notificación se enviou antes da expiración do prazo, sempre que fose efectuada mediante documento en papel ou calquera outro soporte duradeiro ao dispor do prestamista e accesible para el.

b) Pagar ao prestamista o capital e o xuro acumulado sobre o capital entre a data de disposición do crédito e a data de reembolso do capital, sen ningún atraso indebido e, o máis tardar, aos trinta días naturais de ter enviado a notificación de desistencia ao prestamista.

Os xuros debidos calcularanse sobre a base do tipo debedor acordado.

O prestamista non terá dereito a reclamar ao consumidor ningunha outra compensación en caso de desistencia, excepto a compensación dos gastos non reembolsables aboados polo prestamista á Administración pública.

3. En caso de que un prestamista ou un terceiro proporcione un servizo accesorio relacionado co contrato de crédito sobre a base dun acordo entre ese terceiro e o prestamista, o consumidor deixará de estar vinculado polo servizo accesorio se exerce o seu dereito de desistencia respecto do contrato de crédito conforme o disposto no presente artigo. En caso de que este servizo accesorio sexa un contrato de seguro de vida, o dereito de desistencia rexeráse no que sexa aplicable polo establecido no artigo 83.a) da Lei 50/1980, do 8 de outubro, de contrato de seguro e, no resto de casos, o consumidor terá dereito ao reembolso da parte de prima non consumida.

4. Se o consumidor ten dereito de desistencia conforme os números anteriores, non se aplicarán os artigos 10 e 11 da Lei 22/2007, do 11 de xullo, sobre comercialización a distancia de servizos financeiros destinados aos consumidores, nin o artigo 110 do texto refundido da Lei xeral para a defensa dos consumidores e usuarios e outras leis complementarias, aprobado polo Real decreto lexislativo 1/2007, do 16 de novembro.

Artigo 29. *Contratos de crédito vinculados. Dereitos exercibles.*

1. Por contrato de crédito vinculado enténdese aquel en que o crédito contratado serve exclusivamente para financiar un contrato relativo ao fornecemento de bens específicos ou á prestación de servizos específicos e ambos os contratos constitúen unha unidade comercial desde un punto de vista obxectivo.

2. Se o consumidor exerceu o seu dereito de desistencia respecto a un contrato de fornecemento de bens ou servizos financiado total ou parcialmente mediante un contrato de crédito vinculado, deixará de estar obrigado por este último contrato sen penalización ningunha para o consumidor.

3. O consumidor, ademais de poder exercer os dereitos que lle correspondan fronte ao fornecedor dos bens ou servizos adquiridos mediante un contrato de crédito vinculado, poderá exercer eses mesmos dereitos fronte ao prestamista, sempre que concorran todos os requisitos seguintes:

a) Que os bens ou servizos obxecto do contrato non fosen entregados en todo ou en parte, ou non sexan conforme o pactado no contrato.

b) Que o consumidor reclamase xudicial ou extraxudicialmente, por calquera medio acreditado en dereito, contra o fornecedor e non obtivese a satisfacción a que ten dereito.

Artigo 30. *Reembolso anticipado.*

1. O consumidor poderá liquidar anticipadamente, de forma total ou parcial e en calquera momento, as obrigas derivadas do contrato de crédito. En tal caso, terá dereito a unha redución do custo total do crédito que comprenda os xuros e custos, mesmo se estes fosen xa pagados, correspondentes á duración do contrato que quede por transcorrer.

2. En caso de reembolso anticipado do crédito, o prestamista terá dereito a unha compensación xusta e xustificada obxectivamente polos posibles custos directamente derivados do reembolso anticipado do crédito, sempre que o reembolso anticipado se produza dentro dun período no cal o tipo debedor sexa fixo.

A compensación non poderá ser superior ao 1 por 100 do importe do crédito reembolsado anticipadamente se o período restante entre o reembolso anticipado e a terminación acordada do contrato de crédito é superior a un ano. Se o período non supera

un ano, a compensación non poderá ser superior ao 0,5 por 100 do importe do crédito reembolsado anticipadamente.

3. Non se poderá reclamar compensación ningunha por reembolso anticipado:

a) Se o reembolso se efectuou en cumprimento dun contrato de seguro destinado a garantir o reembolso do crédito.

b) En caso de posibilidade de descuberto.

c) Se o reembolso anticipado se produce dentro dun período para o cal non se fixou o tipo de xuro debedor.

4. Se o prestamista demostra a existencia de perdas producidas de forma directa como consecuencia do reembolso anticipado do crédito, poderá reclamar excepcionalmente unha compensación máis elevada que a establecida no número 2 deste artigo.

Se a compensación reclamada polo prestamista supera as perdas sufridas realmente, o consumidor poderá exixir a redución correspondente.

Neste caso, as perdas consistirán en aplicar á cantidade anticipada a diferenza entre o tipo de xuro acordado inicialmente e o tipo de xuro ao cal o prestamista poida prestar o importe do reembolso anticipado no mercado no momento dese reembolso, tendo, así mesmo, en conta o impacto do reembolso anticipado nos gastos administrativos. Para estes efectos, considerarase como tipo de mercado o euribor ao prazo máis próximo á data de vencemento do préstamo.

5. Ningunha compensación excederá o importe do xuro que o consumidor tería pagado durante o período de tempo comprendido entre o reembolso anticipado e a data pactada de finalización do contrato de crédito.

6. O reembolso anticipado de créditos que contén cun seguro vinculado á amortización do crédito ou a cuxa subscripción se condicionase a concesión do crédito ou a súa concesión nas condicións ofrecidas, dará lugar á devolución por parte da entidade aseguradora ao consumidor da parte de prima non consumida.

Artigo 31. *Cesión dos dereitos.*

1. Cando os dereitos do prestamista en virtude dun contrato de crédito ou o propio contrato sexan cedidos a un terceiro, o consumidor terá dereito a opor contra o terceiro as mesmas excepcións e defensas que lle terían correspondido contra o acreedor orixinario, incluída a compensación.

2. Informarase o consumidor da cesión indicada no número anterior, excepto cando o prestamista orixinal, de acordo co novo titular, siga prestando os servizos relativos ao crédito ao consumidor.

CAPÍTULO V

Taxa anual equivalente

Artigo 32. *Cálculo da taxa anual equivalente.*

1. A taxa anual equivalente, que iguala sobre unha base anual o valor actual de todos os compromisos existentes ou futuros asumidos polo prestamista e polo consumidor, calcularase de acordo coa fórmula matemática que figura na parte I do anexo I.

Os compromisos a que se refire o parágrafo anterior inclúen as disposicións do crédito, os reembolsos e os gastos establecidos na alínea a) do artigo 6.

2. Para calcular a taxa anual equivalente determinarase o custo total do crédito para o consumidor, exceptuando os gastos que este tería que pagar polo incumprimento dalgunha das súas obrigas conforme o contrato de crédito e os gastos, distintos do prezo de compra, que sexan pola conta do consumidor na adquisición de bens ou servizos, tanto se a transacción se paga ao contado como a crédito.

Os custos de mantemento dunha conta que rexistre a un tempo operacións de pagamento e de disposición do crédito, os custos relativos á utilización dun medio de

pagamento que permita ambas as operacións, así como outros custos relativos ás operacións de pagamento, incluíranse no custo total do crédito para o consumidor, salvo en caso de que a apertura da conta sexa opcional e os custos desta se especificasen de forma clara e por separado no contrato de crédito ou calquera outro contrato suscrito co consumidor.

3. O cálculo da taxa anual equivalente realizarase partindo do suposto básico de que o contrato de crédito se manterá vixente durante o período de tempo acordado e que o prestamista e o consumidor cumprirán as súas obrigas nas condicións e nos prazos que se acordasen no contrato de crédito.

4. Nos contratos de crédito que conteñan cláusulas que permitan modificacións do tipo debedor e, se for o caso, os gastos incluídos na taxa anual equivalente que non sexan cuantificables no momento do cálculo, a taxa anual equivalente calcularase partindo do suposto básico de que o tipo debedor e os demais gastos se manterán fixos ao nivel inicial e se aplicarán até o termo do contrato de crédito.

5. Se for preciso, a taxa anual equivalente poderase calcular tomando como base os supostos adicionais que figuran no anexo I.

CAPÍTULO VI

Intermediarios de crédito

Artigo 33. *Obrigas dos intermediarios de crédito respecto dos consumidores.*

1. Son obrigas dos intermediarios de crédito:

a) Indicar na súa publicidade e na documentación destinada aos consumidores o alcance das súas funcións e representación, precisando, en particular, se traballan en exclusiva cunha ou varias empresas ou como intermediarios independentes.

b) En caso de que o consumidor deba pagar unha remuneración ao intermediario de crédito polos seus servizos, informar dela o consumidor e acordar con este o importe, que deberá constar en papel ou noutro soporte duradeiro, antes da celebración do contrato de crédito.

c) En caso de que o consumidor deba pagar unha remuneración ao intermediario de crédito polos seus servizos, este último deberá comunicar o importe ao prestamista, para efectos do cálculo da taxa anual equivalente.

2. O disposto no número anterior entenderase sen prexuízo das obrigas sinaladas na Lei 2/2009, do 31 de marzo, pola que se regula a contratación cos consumidores de préstamos ou créditos hipotecarios e de servizos de intermediación para a celebración de contratos de préstamo ou crédito, e sen prexuízo das obrigas sinaladas na Lei 26/2006, do 17 de xullo, de mediación de seguros e reseguros privados, se se condicionar a concesión do crédito nas condicións ofrecidas á celebración dun contrato de seguro.

CAPÍTULO VII

Réxime sancionador

Artigo 34. *Infraccións e sancións administrativas.*

1. O incumprimento das disposicións desta lei por persoas físicas e xurídicas distintas das previstas no artigo 2 será sancionado como infracción en materia de consumo, aplicándosele o disposto no réxime sancionador xeral de protección dos consumidores e usuarios previsto no título IV do libro primeiro do texto refundido da Lei xeral para a defensa dos consumidores e usuarios e outras leis complementarias, aprobado polo Real decreto legislativo 1/2007, do 16 de novembro, e demais normas aplicables, así como nas normas establecidas nas leis autonómicas correspondentes.

Non obstante, o incumprimento das disposicións relativas á información previa ao contrato, segundo establece o artigo 10, e a obrigación de avaliar a solvencia do consumidor prevista no artigo 14, sempre que non teñan carácter ocasional ou illado, consideraranse como infraccións graves, que poden ser, se for o caso, consideradas como infraccións moi graves atendendo aos criterios previstos no artigo 50 do citado texto refundido.

2. No caso de entidades de crédito, consideraranse normas de ordenación e disciplina as disposicións contidas no capítulo I exceptuado o artigo 5, no capítulo II, no capítulo III exceptuado o número 1 do artigo 15, no capítulo V, no capítulo VI exceptuado o número 2 do artigo 33, nos artigos 16 a 20 e no artigo 35 da presente lei. O seu incumprimento, sempre que non teña carácter ocasional ou illado, será sancionado como infracción grave, de acordo co previsto na Lei 26/1988, do 29 de xullo, sobre disciplina e intervención das entidades de crédito.

3. No expediente sancionador non se poderán resolver as cuestións civís ou mercantís que suscite o incumprimento das disposicións desta lei.

4. Cando o incumprimento dos deberes de información a que se refire o número 3 do artigo 7 desta lei for constitutivo de infracción tipificada na Lei orgánica 15/1999, do 13 de decembro, de protección de datos de carácter persoal, será de aplicación o réxime desta última, correspondendo a competencia en materia sancionadora á Axencia Española de Protección de Datos.

CAPÍTULO VIII

Réxime de impugnacións

Artigo 35. *Reclamación extraxudicial.*

1. O prestamista, o intermediario de crédito e o consumidor poderán someter os seus conflitos á arbitrase de consumo, mediante adhesión daqueles ao Sistema Arbitral do Consumo ou a outros sistemas de resolución extraxudicial de conflitos que figuren na lista que publica a Comisión Europea sobre sistemas alternativos de resolución de conflitos con consumidores e que respecte os principios establecidos pola normativa europea, así como aos mecanismos previstos na lexislación sobre protección dos clientes de servizos financeiros, na medida en que o prestamista ou o intermediario de crédito estean sometidos aos mecanismos previstos nela.

2. Os órganos arbitrais de consumo ou os órganos previstos na lexislación sobre protección dos clientes de servizos financeiros que interveñan na resolución destas reclamacións deberán cooperar na resolución dos conflitos de carácter transfronteirizo que se produzan a nivel intracomunitario, a través da rede transfronteiriza de denuncia extraxudicial sobre servizos financeiros ou calquera outro mecanismo habilitado para o efecto.

Artigo 36. *Acción de cesación.*

Contra as condutas contrarias a esta lei poderase exercer a acción de cesación conforme o previsto nos artigos 53, números 1 e 2 do 54, 55 e 56 do texto refundido da Lei xeral para a defensa dos consumidores e usuarios e outras leis complementarias, aprobado polo Real decreto legislativo 1/2007, do 16 de novembro, e, no non previsto por esta, será de aplicación a Lei 1/2000, do 7 de xaneiro, de axuízamento civil.

Disposición transitoria. *Contratos preexistentes.*

A presente lei non se aplicará aos contratos de crédito en curso na data da súa entrada en vigor.

Sen prexuízo do disposto no parágrafo anterior, os artigos 18, 19, 27 e 31, así como os números 2 e 3 do artigo 20 desta lei, serán de aplicación aos contratos de crédito de duración indefinida que fosen celebrados antes da entrada en vigor desta lei.

Estes contratos deberanse adaptar ao previsto na presente lei no prazo de doce meses contados desde a súa data de entrada en vigor. Para isto, as entidades remitirán aos seus clientes, a través do medio de comunicación pactado, as modificacións contractuais derivadas da aplicación desta lei, a fin de que poidan outorgar o seu consentimento aos cambios introducidos. Se non fose pactado o medio de comunicación, a notificación afectarase a través dun medio fiable e independente da entidade notificante, para efectos de acreditar a realización da comunicación.

Se transcorridos tres meses desde a recepción da comunicación o cliente non manifestou a súa oposición aos cambios, este consentimento considerárase tacitamente concedido. Esta circunstancia, xunto á que se indica no parágrafo seguinte, figurará, de maneira preferente e destacada, na comunicación personalizada que a entidade faga chegar ao cliente.

Cando o cliente manifieste a súa desconformidade coas novas condicións establecidas, poderá resolver, sen custo ningún ao seu cargo, os contratos até entón vixentes.

Disposición derogatoria.

Quedan derogadas as seguintes disposicións:

- a) A Lei 7/1995, do 23 de marzo, de crédito ao consumo.
- b) Cantas normas de igual ou inferior rango se opoñan a esta lei.

Disposición derradeira primeira. *Normativa sectorial.*

O disposto nesta lei será de aplicación ás entidades de crédito, sen prexuízo da normativa sectorial que lles sexa aplicable sempre que non se opoña ás previsións contidas naquela.

Disposición derradeira segunda. *Modificación da Lei 28/1998, do 13 de xullo, de venda a prazos de bens mobles.*

Modifícanse o artigo 2 e o número 7 do artigo 7 da Lei 28/1998, do 13 de xullo, de venda a prazos de bens mobles, nos seguintes termos:

Un. O artigo 2 terá a seguinte redacción:

«Os contratos suxeitos a esta lei que tamén se encontren incluídos no ámbito de aplicación da Lei de contratos de crédito ao consumo rexeranse polos preceptos desta última.

A presente lei aplicarase con carácter supletorio aos contratos a que se refire o parágrafo anterior.»

Dous. O número 7 do artigo 7 terá a seguinte redacción:

«A indicación da taxa anual equivalente definida no artigo 32 da Lei de contratos de crédito ao consumo.»

Disposición derradeira terceira. *Modificación da Lei 1/2000, do 7 de xaneiro, de axuízamento civil.*

O artigo 519 da Lei 1/2000, do 7 de xaneiro, de axuízamento civil, pasa a ter a seguinte redacción:

«Artigo 519. *Acción executiva de consumidores e usuarios fundada en sentenza de condena sen determinación individual dos beneficiados.*

Cando as sentenzas de condena a que se refire a regra primeira do artigo 221 non determinasen os consumidores ou usuarios individuais beneficiados por aquela, o tribunal competente para a execución, por solicitude dun ou varios interesados e con audiencia do condenado, ditará auto en que resolverá se, segundo os datos,

características e requisitos establecidos na sentenza, recoñece os solicitantes como beneficiarios da condena. Con testemuño deste auto, os suxeitos recoñecidos poderán instar a execución. O Ministerio Fiscal poderá instar a execución da sentenza en beneficio dos consumidores e usuarios afectados.»

Disposición derradeira cuarta. *Modificación dos supostos para o cálculo da taxa anual equivalente.*

Se os supostos que figuran no artigo 32 e na parte II do anexo I desta lei non resultan suficientes para calcular a taxa anual equivalente de maneira uniforme ou non se axustan xa á situación comercial do mercado, o ministro de Economía e Facenda poderá determinar os supostos adicionais necesarios para o cálculo da taxa anual equivalente ou modificar os xa existentes, de conformidade co previsto no número 5 do artigo 19 da Directiva 2008/48/CE do Parlamento Europeo e do Consello, do 23 de abril de 2008, relativa aos contratos de crédito ao consumo e pola que se derroga a Directiva 87/102/CEE do Consello.

Disposición derradeira quinta. *Título competencial.*

Esta lei dítase ao abeiro do establecido no artigo 149.1. 6.ª, 8.ª, 11.ª e 13.ª da Constitución española.

Disposición derradeira sexta. *Incorporación de dereito da Unión Europea.*

Mediante esta lei incorpórase ao ordenamento xurídico español a Directiva 2008/48/CE do Parlamento europeo e do Consello, do 23 de abril de 2008, relativa aos contratos de crédito ao consumo e pola que se derroga a Directiva 87/102/CEE do Consello.

Disposición derradeira sétima. *Entrada en vigor.*

Esta lei entrará en vigor aos tres meses da súa completa publicación no «Boletín Oficial del Estado».

Por tanto, mando a todos os españois, particulares e autoridades, que cumpran e fagan cumprir esta lei.

Madrid, 24 de xuño de 2011.

JUAN CARLOS R.

O presidente do Goberno,
JOSÉ LUIS RODRÍGUEZ ZAPATERO

ANEXO I

I. Ecuación de base que traduce a equivalencia das disposicións do crédito, por unha parte, e dos reembolsos e pagamentos, por outra

A ecuación de base, que define a taxa anual equivalente (TAE), expresa a equivalencia anual entre, por un lado, a suma dos valores actualizados das disposicións do crédito e, por outro, a suma dos valores actualizados dos importes dos reembolsos e pagamentos de gastos, é dicir:

$$\sum_{k=1}^m C_k (1+X)^{-t_k} = \sum_{l=1}^{m'} D_l (1+X)^{-s_l}$$

Onde:

- X é a TAE.
- m é o número de orde da última disposición do crédito.
- k é o número de orde dunha operación de disposición de crédito, polo que $1 \leq k \leq m$.
- C_k é o importe da disposición número k.
- t_k é o intervalo de tempo, expresado en anos e fraccións de ano, entre a data da primeira operación de disposición e a data de cada unha das disposicións seguintes, de modo que $t^1 = 0$.
- m' é o número de orde do último reembolso ou pagamento de gastos.
- l é o número de orde dun reembolso ou pagamento de gastos.
- D_l é o importe dun reembolso ou pagamento de gastos.
- s_l é o intervalo de tempo, expresado en anos e fraccións de ano, entre a data da primeira disposición e a de cada reembolso ou pagamento de gastos.

Observacións:

- a) As sumas aboadas por cada unha das partes en diferentes momentos non son necesariamente iguais nin se aboan necesariamente a intervalos iguais.
- b) a data inicial é a da primeira disposición de fondos.
- c) Os intervalos entre as datas utilizadas nos cálculos expresaranse en anos ou fraccións de ano. Un ano ten 365 días (no caso dos anos bisestos, 366), 52 semanas ou doce meses normalizados. Un mes normalizado ten 30,41666 días (é dicir, $365/12$), con independencia de que o ano sexa bisesto ou non.
- d) O resultado do cálculo expresarase cunha precisión de un decimal como mínimo. Se a cifra do decimal seguinte é superior ou igual a 5, o primeiro decimal arredondarase á cifra superior.
- e) Pódese reformular a ecuación utilizando soamente un sumatorio e empregando a noción de fluxos (A_1), que serán positivos ou negativos, é dicir, respectivamente pagados ou percibidos nos períodos 1 a k, e expresados en anos, a saber:

$$S = \sum_{k=1}^n A_k (1 + X)^{-t_k}$$

Onde S é o saldo dos fluxos actualizados, cuxo valor será nulo se se quere conservar a equivalencia dos fluxos.

II. Supostos adicionais para calcular a taxa anual equivalente

- a) Se o contrato de crédito dá ao consumidor liberdade de disposición dos fondos, considerarase que o consumidor dispuxo do importe total do crédito de forma inmediata e total;
- b) Se o contrato de crédito dispón diferentes formas de disposición de fondos con diferentes taxas ou tipos de préstamo, considerarase que se dispón do importe total do crédito ao tipo máis elevado de préstamo ou taxa aplicado á categoría de transacción máis comunmente utilizada nese tipo de contrato de crédito;
- c) Se o contrato de crédito dá ao consumidor liberdade de disposición de fondos en xeral, pero establece entre as diferentes formas de disposición de fondos unha limitación respecto do importe e do período de tempo, considerarase que o importe do crédito se dispuxo na data máis temperá disposta no acordo e conforme os ditos límites de disposición de fondos;
- d) Se non se fixou un calendario de reembolsos, presumirase:
  - i) Que o crédito se concede por un período dun ano, e
  - ii) que o crédito se devolverá en doce prazos mensuais iguais;

e) Se se fixou un calendario de reembolsos pero o importe destes for flexible, considerarase que o importe de cada reembolso é o máis baixo daqueles previstos no contrato;

f) Salvo indicación en contrario, cando o contrato de crédito estipule varias datas de reembolso, o crédito concederase e os reembolsos efectuaranse na data máis temperada das previstas no contrato;

g) Se aínda non se acordou o importe máximo aplicable ao crédito, presumirase que é de 1.500 euros;

h) No caso dun descuberto, considerarase que se dispuxo do importe total do crédito na súa totalidade e por toda a duración do contrato de crédito. Se a duración do contrato de crédito non se coñece, a taxa anual equivalente calcularase baseándose no suposto de que a duración do crédito é de tres meses;

i) Se se ofrecen por un período ou importe limitados diferentes tipos de xuro e taxas, considerarase que o tipo de xuro e as taxas se tomaron ao tipo máis alto por toda a duración do contrato de crédito;

j) Para os contratos de crédito ao consumidor respecto dos cales se conviñese un tipo debedor en relación co período inicial, ao final do cal se determinará un novo tipo debedor que se axustará periodicamente conforme un indicador conviado, o cálculo da taxa anual equivalente partirá do suposto de que, ao final do período de tipo debedor fixado, o tipo debedor é o mesmo que o vixente no momento de calcularse a taxa anual equivalente, en función do valor do indicador conviado nese momento.

ANEXO II

Información normalizada europea sobre o crédito ao consumo

1. Identidade e detalles de contacto do prestamista e/ou do intermediario.

Prestamista Enderezo Número de teléfono (*) Correo electrónico (*) Número de fax (*) Enderezo de páxina web (*)	[[Identidade] [Enderezo social para uso do consumidor]
Se for o caso, Intermediario do crédito Enderezo Número de teléfono (*) Correo electrónico (*) Número de fax (*) Enderezo de páxina web (*)	[[Identidade] [Enderezo social para uso do consumidor]

(*) Estes datos son facultativos para o prestamista.

Cando se indique «se for o caso», o prestamista terá que consignar o número se a información for pertinente para o produto crediticio, pero se a información non for pertinente para o tipo de crédito de que se trate, deberá suprimir os datos correspondentes ou a sección enteira.

As indicacións que se achan entre corchetes constitúen unha explicación para o prestamista e deben ser substituídas pola información correspondente,

2. Descrición das características principais do produto de crédito.

Tipo de crédito	
Importe total do crédito É dicir, o importe máximo ou a suma de todas as cantidades postas ao dispor do consumidor no marco dun contrato de crédito.	
Condições que rexen a disposición de fondos. É dicir, cando e como o consumidor obterá o diñeiro.	
Duración do contrato de crédito	
Os prazos e, se for o caso, a orde en que se realizarán os pagamentos a prazos.	Deberá vostede pagar o seguinte: [o importe, o número e a frecuencia dos pagamentos que debe facer o consumidor] Xuros e/ou gastos que deberá pagar o consumidor da maneira seguinte:
Importe total que deberá vostede pagar É dicir, o importe do capital emprestado máis os xuros e posibles gastos relacionados co seu crédito.	[Suma do importe total do crédito e dos gastos totais do crédito]
Se for o caso, O crédito concédese en forma de pagamento diferido por un ben ou servizo ou está relacionado co fornecemento de bens específicos ou coa prestación dun servizo. Nome do produto/servizo Prezo ao contado	
Se for o caso, Garantías requiridas Descrición da garantía que vostede ofrece en relación co contrato de crédito.	[Tipo de garantía]
Se for o caso, Os reembolsos non supoñen a inmediata amortización do capital.	

3. Custos do crédito.

O tipo debedor ou, se for o caso, os diferentes tipos debedores que se aplican ao contrato de crédito	[% – fixo ou – variable (co índice ou tipo de referencia aplicable ao tipo debedor inicial) – períodos]
Taxa anual equivalente (TAE) A TAE é o custo total do crédito expresado en forma de porcentaxe anual do importe total do crédito. A TAE serve para comparar diferentes ofertas.	[%]. Aquí figurará un exemplo representativo que inclúa todos os supostos utilizados para calcular a taxa]
¿É obrigatorio para obter o crédito en si, ou nas condicións ofrecidas, – tomar unha póliza de seguros que garanta o crédito, ou – outro servizo accesorio? Se os custos destes servizos non son coñecidos do prestamista, non se inclúen na TAE.	Si/non; [en caso afirmativo, tipo de seguro] Si/non; [en caso afirmativo, tipo de servizo accesorio]

Custos relacionados	
Se for o caso, para manter unha ou varias contas requírese rexistrar tanto as transaccións de pagamento como a disposición do crédito	
Se for o caso, Importe dos custos por utilizar un medio de pagamento específico (por exemplo, unha tarxeta de crédito)	
Se for o caso, Demais custos derivados do contrato de crédito.	
Se for o caso, Condicións en que poden modificarse os gastos antes mencionados relacionados co contrato de crédito	
Se for o caso, Honorarios obrigatorios de notaría.	
Custos en caso de pagamentos atrasados Non realizar un pagamento poderá carretarlle graves consecuencias (por exemplo a venda forzosa) e dificultar a obtención dun crédito.	Vostede deberá pagar [...(tipo de xuro aplicable e acordos para o seu axuste e, se procede, gastos por falta de pagamento)] por pagamentos atrasados.

4. Outros aspectos xurídicos importantes.

Dereito de desistencia Vostede ten dereito a desistir do contrato de crédito no prazo de 14 días naturais	Si/non
Reembolso anticipado Vostede ten dereito a reembolsar anticipadamente o crédito total ou parcialmente en calquera momento	
Se for o caso, O prestamista ten dereito a compensación en caso de reembolso anticipado	[Determinación da compensación (método de cálculo) de acordo co artigo 30 da Lei de contratos de crédito ao consumo]
Consulta dunha base de datos O prestamista ten que informalo de inmediato e sen cargo do resultado dunha consulta dunha base de datos se se rexeita a solicitude de crédito sobre a base dunha consulta dese tipo. Isto non se aplica se a difusión desa información está prohibida por unha lei ou polo dereito da Unión Europea ou é contraria aos obxectivos de orde pública ou da seguranza pública.	
Dereito a un proxecto do contrato de crédito Vostede ten dereito, logo de petición, a obter de forma gratuíta unha copia do proxecto de contrato de crédito. Esta disposición non se aplicará se no momento da solicitude o prestamista non está disposto a celebrar con vostede o contrato de crédito.	
Se for o caso Periodo durante o cal o prestamista está vinculado pola información precontractual. Se for o caso,	Esta información será válida desde ... até ...

5. Información adicional en caso de comercialización a distancia de servizos financeiros.

a) Relativa ao prestamista	
Se for o caso, Representante do prestamista no seu Estado membro de residencia Enderezo Número de teléfono (*) Correo electrónico (*) Número de fax (*) Enderezo da páxina web (*)	[Identidade] [Enderezo social para uso do consumidor]
Se for o caso, Rexistro	[O rexistro comercial en que está inscrito o prestamista e o seu número de rexistro ou un medio de identificación equivalente nese rexistro]
Se for o caso, A autoridade de supervisión	
b) Relativa ao contrato de crédito	
Se for o caso, Exercicio do dereito de desistencia	[Instrucións prácticas para exercer o dereito de desistencia indicando, entre outras cousas, o período para o exercicio dese dereito; o enderezo a que se debe enviar a notificación do dereito de desistencia; as consecuencias de non exercer o dereito de desistencia]
Se for o caso, A lexislación que o prestamista acepta como base para o establecemento de relacións con vostede antes da celebración do contrato de crédito.	
Se for o caso, Cláusula sobre a lexislación aplicable que rexe en relación co contrato de crédito e/ou tribunal competente.	[Aquí figurará a cláusula pertinente]
Se for o caso, Réxime lingüístico	A información e os termos contractuais facilitaranse en [lingua]. Co seu consentimento,
	En canto dure o contrato de crédito comunicarémonos con vostede en [lingua ou linguas]
c) Relativa ao recurso	
Existencia e acceso aos procedementos extraxudiciais de reclamación e recurso	[Se existe ou non acceso a procedementos extraxudiciais de reclamación e recurso para o consumidor que é parte no contrato a distancia e, de ser así, cómo pode o consumidor ter acceso a eles]

(*) Estes datos son facultativos para o prestamista

ANEXO III

Información europea de créditos ao consumo

Para:

1. Descubertos.
2. Créditos ao consumo ofrecidos por determinadas organizacións de crédito (artigo 2, número 5, da Directiva 2008/48/CE).
3. Conversión da débeda.
  1. Identidade e detalles de contacto do prestamista/intermediario do crédito.

Prestamista Enderezo Número de teléfono (*) Correo electrónico (*) Número de fax (*) Enderezo da páxina web (*)	[Identidade] [Enderezo social para uso do consumidor]
Se for o caso Intermediario do crédito Enderezo Número de teléfono (*) Correo electrónico (*) Número de fax (*) Enderezo da páxina web (*)	[Identidade] [Enderezo social para uso do consumidor]

(*) Estes datos son facultativos para o prestamista

Cando se indique «Se for o caso», o prestamista terá que consignar o número se a información for pertinente para o produto crediticio, pero se a información non for pertinente para o tipo de crédito de que se trate, deberá suprimir os datos correspondentes ou a sección enteira.

As indicacións que se achán entre corchetes constitúen unha explicación para o prestamista que deben ser substituídas pola información correspondente.

2. Descrición das características principais do produto de crédito.

Tipo de crédito	
Importe total do crédito É dicir, o importe máximo ou a suma de todas as cantidades postas á disposición do consumidor no marco dun contrato de crédito.	
Duración do contrato de crédito	
Se for o caso, Pódese solicitar o reembolso do importe do crédito na súa totalidade, logo de petición, en calquera momento.	

3. Custos do crédito.

Tipo debedor ou, se for o caso, os diferentes tipos debedores que se aplican ao contrato de crédito	[% – fixo, ou – variable (co índice ou tipo de referencia aplicable ao tipo debedor inicial)]
---	---

Se for o caso, Taxa anual equivalente (TAE) (*) A TAE é o custo total do crédito expresado en forma de porcentaxe anual do importe total do crédito. A TAE serve para comparar diferentes ofertas.	[% Aquí figurará un exemplo representativo que inclúa todos os supostos utilizados para calcular a taxa]
Se for o caso, Custos Se for o caso, Condicións en que estes gastos poden modificarse	[Os custos aplicables no momento en que se celebrou o contrato de crédito]
Custos en caso de pagamentos atrasados	Vostede deberá pagar [...] (tipo de xuro aplicable e acordos para o seu axuste e, se procede, gastos por falta de pagamento)] por pagamentos atrasados

(*) Non aplicable aos contratos de crédito en forma de posibilidade de descuberto e que se deben reembolsar logo de petición ou no prazo máximo de tres meses.

4. Outros aspectos xurídicos importantes.

Terminación do contrato de crédito	[Condicións e procedemento para pór fin ao contrato de crédito]
Consulta dunha base de datos O prestamista deberá informalo de inmediato e sen cargo do resultado dunha consulta dunha base de datos se se rexeita a solicitude de crédito sobre a base dunha consulta dese tipo. Isto non se aplica se a difusión desa información está prohibida por unha lei ou pola lexislación da Unión Europea ou é contraria aos obxectivos de orde pública ou de seguranza pública.	
Se for o caso, Período durante o cal o prestamista está vinculado pola información precontractual Se for o caso,	Esta información será válida desde ... até ...

5. Información adicional se a información precontractual a proporcionan determinadas organizacións de crédito (artigo 2, número 5, da Directiva 2008/48/CE) ou se se ofrece para un crédito ao consumidor destinado á conversión dunha débeda.

Prazos e, cando proceda, a orde en que se asignarán eses prazos.	Deberase pagar o seguinte: [Exemplo representativo dun cadro de prazos que inclúa o importe, o número e a frecuencia de pagamentos por parte do consumidor]
Importe total que deberá vostede reembolsar	
Reembolso anticipado Vostede ten dereito a reembolsar anticipadamente o crédito total ou parcialmente, en calquera momento. Se for o caso, O prestamista ten dereito a compensación en caso de reembolso anticipado Se for o caso,	[Determinación da compensación (método de cálculo) conforme o artigo 30 da Lei de contratos de crédito ao consumo]

6. Información adicional en caso de comercialización a distancia de servizos financeiros.

a) Relativa ao prestamista	
Se for o caso, Representante do prestamista no Estado membro onde reside Enderezo Número de teléfono (*) Correo electrónico (*) Número de fax (*) Páxina web (*)	[Identidade] [Enderezo social que deberá utilizar o consumidor]
Se for o caso, Rexistro	[O rexistro comercial en que está inscrito o prestamista e o seu número de rexistro ou un medio de identificación equivalente nese rexistro]
Se for o caso, A autoridade de supervisión	
b) Relativa ao contrato de crédito	
Dereito de desistencia Ten vostede dereito a desistir do contrato de crédito nun prazo de 14 días naturais. Se for o caso, Exercicio do dereito de desistencia	Si/non [Instrucións prácticas para exercer o dereito de desistencia indicando, entre outras cousas, o enderezo a que se debe enviar a notificación do dereito de desistencia e as consecuencias de non exercer o dereito de desistencia]
Se for o caso, A lei escollida polo prestamista como base para o establecemento de relacións con vostede con anterioridade á celebración do contrato de crédito	
Se for o caso, Cláusula sobre a lexislación aplicable ao contrato de crédito e/ou tribunal competente	[Aquí figurará a cláusula pertinente]
Se for o caso, Réxime lingüístico	A información e os termos contractuais facilitaranse en [lingua]. Co seu consentimento, en canto dure o contrato de crédito comunicarémonos con vostede en [lingua ou linguas].
c) Relativa ao recurso	
Existencia e acceso aos procedementos extraxudiciais de reclamación e recurso	[Se existe ou non acceso a procedementos extraxudiciais de reclamación e recurso para o consumidor que é parte no contrato a distancia e, de ser así, cómo pode o consumidor ter acceso a eles]

(*) Estes datos son optativos para o prestamista.